

Др Јелена Вучковић, редовна професорка
Правног факултета Универзитета у Крагујевцу
ORCID: 0000-0003-0598-7599

Прегледни научни рад
УДК: 342.72:316.774
DOI: 10.46793/XXMAJSKO1.227V

ДА ЛИ СУ НОВИ МЕДИЈСКИ ЗАКони У СРБИЈИ ПРОМЕНИЛИ УСЛОВЕ ПРУЖАЊА МЕДИЈСКИХ УСЛУГА*

Резиме

У раду ауторка полази од измена које су учињене у медијском законодавству Републике Србије у октобру 2023. године а које су извршене путем два закона и то: Закона о јавном информисању и медијима и Закона о електронским медијима. Новине у закону о јавном информисању и медијима побољшавају радноправни статус новинара и повећавају транспарентност у трошењу јавних средстава. Закон о електронским медијима уноси промене у будући састав и функционисање РЕМ-а и ограничава тзв. функционерску изборну кампању. Ауторка жели да испита колико су ове законске промене утицале на услове функционисања медијских субјеката са аспекта пружања медијских услуга.

Кључне речи: Закон о јавном информисању и медијима, Закон о електронским медијима, медијске услуге, Регулаторно тело за електронске медије, функционерска кампања.

1. Увод

Реформа медијских закона део је усклађивања са правним стандардима ЕУ у оквиру преговарачког поглавља 10 (Информационо друштво и медији). Доношење ових закона је корак ка даљем унапређивању медијске сцене у Србији и даљој имплементацији Стратегије развоја система јавног информисања у Републици Србији за период 2020 – 2025. године. Законом о јавном информисању и медијима,¹ потпуније је дефинисан јавни интерес у области јавног информисања и детаљно уређен поступак пројектног

* Рад је резултат научноистраживачког рада аутора у оквиру Програма истраживања Правног факултета Универзитета у Крагујевцу за 2024. годину, који се финансира из средстава Министарства науке, технолошког развоја и иновација Републике Србије.

¹ Закон о јавном информисању и медијима, Сл. гласник РС, бр. 92/ 23.

суфинансирања, као и ближе уређен рад издавача медија, чији су оснивачи савети националних мањина. Предвиђено је и успостављање Јединственог информационог система за спровођење и праћење суфинансирања пројеката у области јавног информисања, што ће утицати на транспарентност овог процеса. Поред постојећег Регистра медија, предлогом закона установљава се и Евиденција произвођача медијских садржаја. Такође, у закону је дефинисано и саморегулаторно тело - Савет за штампу.

Такође, Законом о јавном информисању и медијима (ЗЛИМ) пружа се и радноправна заштита новинарима, у складу са прописима из области радног права, а којом се појачава основ за заштиту професионалног новинарског интегритета од злоупотреба закона и шиканирања, у циљу спречавања слободе јавног информисања.

Закон о електронским медијима (ЗЕМ),² поред хармонизације са ревидираном Директивом о аудиовизуелно-медијским услугама из 2018. године и испуњености претприступних обавеза из поглавља 10, ствара предуслове за постизање веће независности и професионалности Регулаторног тела за електронске медије (РЕМ), а тиме и бољег регулисања тржишта електронских медија. Ојачана је организациона, функционална и финансијска независност Регулаторног тела за електронске медије, унапређена његова професионалност, као и одговорност према јавности. Успостављени су нови органи: Савет - орган одлучивања, и директор - орган заступања, као и одређени јасни критеријуми за избор чланова Савета, који су доста поопштрени у односу на пређашњи закон.

2. Новине у Закону о јавном информисању и медијима

2. 1. Усвајањем Закона о јавном информисању и медијима (2014), Правилника о суфинансирању пројеката за остваривање јавног интереса у области јавног информисања (2014, 2016)³, успостављена је регулатива пројектног суфинансирања. Реч је о законом прописаном начину обезбеђивања и распоређивања средстава у циљу остваривања јавног интереса (чл. 17, ЗЛИМ).⁴ Према ЗЛИМ из 2014 није постојала јединствена база података за спровођење и праћење суфинансирања пројеката у областима јавног информисања. На тај начин, ради обједињавања свих релевантних информација, као и подаци о трошењу јавних средстава кроз пројектно

² Закон о електронским медијима, Сл. гласник РС, бр. 92/23.

³ Правилник о суфинансирању пројеката за остваривање јавног интереса у области јавног информисања, Сл. гласник РС, бр. 126/14; Правилник о суфинансирању пројеката за остваривање јавног интереса у области јавног информисања, Сл. гласник РС, бр. 16/16.

⁴ Димитријевић, П., Ј. Вучковић, Ј., *Анализа медијског законодавства у Републици Србији* (ел. чланак), Фондација Центар за јавно право, Сарајево, 2018, стр. 16.

суфинансирање медија, нису били доступни на једном месту. Међутим, Закон о јавном информисању и медијима из 2023⁵ уводи јавно доступни **Јединствени информациони систем** (ЈИС). Поступак пројектног суфинансирања одвијаће се у целости и искључиво преко јавно доступног ЈИС и обухватиће све податке које се тичу овог начина финансирања (чл. 31).

Јединствени информациони систем садржи (чл. 33): 1) податке о медијима, издавачу и произвођачу медијског садржаја; 2) податке о изреченим мерама субјектима, од стране државних органа, Регулаторног тела за електронске медије и Савета за штампу због кршења прописа и професионалних и етичких стандарда; 3) текст конкурса; 4) податке о кандидатима за чланове комисије; 5) акт о именовању чланова комисије; 6) решење о расподели средстава; 7) наративне и финансијске извештаје о спровођењу пројекта; 8) произведене медијске садржаје; 9) извештај о спроведеном конкурс; 10) податке о поступцима због непоштовања уговорених обавеза у поступку пројектног суфинансирања.

2. 2. Закон о јавном информисању и медијима из 2023. успоставља нову улогу **Савета за штампу**. Ово је иначе било прво саморегулаторно тело, које је имало за циљ да прати поштовање Кодекса новинара Србије у штампаним медијима.⁶ Савет окупља издаваче, власнике штампаних и on line медија и новинских агенција и професионалне новинаре. Основан је и да би решавао жалбе појединаца и институција на садржаје медија.⁷ Примарна функција Савета је да решава жалбе, које му упућују појединци или институције, који сматрају да су оштећени због објављених садржаја, које сматрају непрофесионалним, нетачним или неетичким. У таквим случајевима, Савет одлучује да ли је повређен Кодекс новинара Србије. Међутим, према предходном закону из 2014. године поштовање Кодекса новинара није био законски услов за доделу буџетског новца за финансирање медија. Према ЗЛИМ из 2023. године при додели јавних средстава узима се у обзир, да ли је у претходних годину дана Савет изрекао меру против дотичног медија, при чему

⁵ Закон о јавном информисању и медијима, Сл. гласник РС, бр. 92/ 23.

⁶ Почео је да ради 2011. године. Савет представља добровољно удружење новинских издавача и новинара Србије. Основала су га два пословна удружења — Асоцијација медија и Асоцијација независних локалних медија Локал прес, као и два новинарска удружења: Удружење новинара Србије и Независно удружење новинара Србије. Ово удружење је формирано по узору на норвешки модел Већа за медије.

⁷ Како је Савет добровољно удружење, жалбе се могу упутити само на текстове објављене у медијима који су чланови Савета, што, у суштини, даје могућност да медији, који мисле да ће бити изложени честим опоменама и не приступе Савету. На тај начин саморегулација покрива медије само делимично. Међутим, у случајевима када се ради о кршењу Кодекса од стране медија, који није прихватио надлежност Савета, ова одлука (јавна опомена) објављује се на сајту Савета и доставља се медијима, будући да медиј на које се ова одлука односи није у обавези да је објави.

је Савет обавезан да све податке о мерама уноси у Јединствени информациони систем.

Тако, законом се регулишу критеријуми за оцену пројеката, где се изричито наводи да се пројекат оцењује према: (1) мери у којој су предложене пројектне активности подесне да остваре јавни интерес у области јавног информисања, и (2) „према мери у којој се медиј путем кога ће бити реализован пројекат придржава професионалних и етичких стандарда.“ Ова „мера“ се доказује подацима надлежних тела „да у години која претходи конкурсима није изречена мера од стране регулаторног тела у случају електронских медија, или није донет акт саморегулаторног тела Савета за штампу – за штампане и онлајн медије, а којима је утврђено да је конкретни медиј прекршио законске одредбе, односно стандард професионалне етике.“ (чл. 24). Ако је изречена мера, узима се у обзир тежина повреде и број изречених мера, као и понашање након изречене мере, што се такође доказује на основу података надлежног саморегулаторног тела - Савета за штампу.

2. 3. Према претходном закону није се водила **евиденција продукција**, односно није постојала јединствена база података о трошењу додељених средстава продукцијама. То је битно умањивало транспарентност трошења јавних средстава. Због тога, новим ЗИМ (2023) уводи се Евиденција произвођача медијских садржаја, односно услуга (тзв. продукција). Евиденција продукција садржаће: идентификационе податке, податке о средствима приходованим кроз пројектно суфинансирање, као и податке о власничкој структури. Тиме се битно подиже јавност финансијских података о медијима (чл. 45). Регистар медија и Евиденцију произвођача медијских садржаја води Агенција за привредне регистре.

2. 4. Према претходном Закону **радноправни** статус **новинара**, односно права новинара на раду нису била детаљно регулисана, већ само права поводом рада, и то: право на аутентичност прилога, новинарска тајна, којом се штити новинарска тајна и слобода професионалног удруживања. Та права задржи и нови закон (чл. 57 и 58).

Међутим, нови ЗИМ (глава VIII) детаљно допуњује и регулише права новинара, уредника, професионалних удружења и представника иностраних медија на раду и поводом рада (чл. 56 – 62). Тако, новинару не сме престати радни однос, умањити се зарада „нити се на други начин ставити у неповољнији положај због тога што је у медију објавио истиниту тврдњу или изнео мишљење, као ни због тога што је своје мишљење изнео ван медија као лични став.“ (чл. 58, ст. 1). Такође, „Новинару не може престати радни однос, умањити се зарада, ни погоршати положај у редакцији због одбијања да изврши налог којим би кршио правна и етичка правила новинарске професије.“ (чл. 58, ст. 2). Овим се обезбеђује положај новинара да могу објавити и изнети ставове и мишљења без штетних последица по себе.

ЗИМ уводи и „распоред радног времена“ (чл. 59), као и „право за искључење из комуникације“ у току недељног и годишњег одмора, „осим ако

током његовог одсуства нису наступиле ванредне околности у земљи, а тичу се области коју запослени покрива (ванредне ситуације, ванредна стања, стања опште опасности по здравље грађана и слично).“ (чл. 62). Ово све мора бити транспарентно, доступно и лако проверељиво.

Закон предвиђа могућност и поступак „измене распореда радног времена“ у случају хитне потребе, односно уколико наступе околности, које се нису могле предвидети, отклонити или избећи, под условом да се запосленом обезбеди дневни одмор (чл. 60). Послодавац може изменити распоред радног времена најкасније у току радног дана, за наредни радни дан али је дужан да о изменама распореда обавести новинара усменим путем, а писано обавештење да изради у року од 24 часа.

Такође, послодавац може запосленом увести „приправност за рад“, али не дуже од четири часа дневно, односно дванаест часова недељно. Ову приправност прати и законом одређена минимална накнада за сваки сат проведен у режиму приправности (чл. 61).

Медији ће бити дужни да у Регистру медија објаве интерна документа у вези са: постизањем родне равноправности, заштитом уређивачке политике, запошљавања особа са инвалидитетом и обезбеђивања сигурног радног окружења за новинаре и медијске раднике.

2. 5. Новинарска удружења упозоравају да нови закон „на мала врата“ враћа **власништво државе у медијима**. Законом из 2014. уведена је приватизација медија који су били у власништву државе, а Медијском стратегијом из 2020. донета је стратешка одлука државе да изађе из власништва медија чиме је и предвидела завршетак процеса приватизације медија у јавном власништву.

Упркос томе, нови закон предвиђа могућност оснивања медија и производње медијских садржаја од стране друштава капитала, које је основала држава, а који обављају делатност електронских комуникација. Дакле, Закон о електронским медијима дозвољава да власник медија може бити привредно друштво које је основала држава.

Новинарска удружења сматрају да нови ЗЈИМ озакоњује праксу оснивања медија од стране Телекома. Већински власник телекомуникационе компаније Телеком Србија је држава. Телеком је до сада основао спортске канале Арена, као и информативне телевизије *Euronews* Србија и *Bloomberg Adria*. РЕМ и Министарство информисања тврде да за то није било законских препрека јер се Телеком не финансира из јавних прихода већ искључиво од делатности коју обавља.⁸ Међутим, чињеница је да је тадашњи закон предвиђао да медије не може оснивати правно лице које је у целини или у делу у државној својини,

⁸ Из Телекома су навели да је њихово пословање у телекомуникационом и медијском сектору "не само у складу са домаћим прописима и Уставом, већ и са правом ЕУ, правилима Савета Европе и најбоље европске праксе".

односно које се у целини или делом финансира из јавних прихода, тако да претходним законским решењима, то није било дозвољено.

Ова законска новина омогућава јачу контролу државе над информисањем грађана и медијским тржиштем, односно ово ће омогућити Телекому да оснива своје медије и тако ће се створити монополизацију, која није добра за тржиште, ни за грађане.

Упркос овом контроверзном оснивању, извршна власт није вршила непримерени утицај на уређивачку политику поменутих телевизија, а није било примедба ни на поштовање професионалног и етичког кодекса, са њихове стране.

Иначе, поједине државе чланице ЕУ учествују непосредно или посредно у власништву над медијима али то не изазива забринутост јер у тим земљама постоје снажни механизми заштите уређивачке политике и слободе изражавања.

3. Новине у Закону о електронским медијима

3. 1. Структура регулаторног тела за електронске медије (РЕМ) је промењена новим законом (ЗЕМ). Према претходном закону органи РЕМ-а су били Савет, са председником Савета на челу. Тако је Савет био једино тело РЕМ-а. Носи је ЗЕМ (2023) проширио и ојачао структуру РЕМ-а, па су надлежности сада подељене између Савета и директора (чл. 8).

Савет има нормативну функцију јер доноси све акте из делокруга рада Регулатора. Председник Савета представља и заступа Савет, руководи његовим радом и потписује одлуке Савета. Он се стара се о извршавању одлука, о обезбеђивању јавности рада Регулатора, подноси извештај о раду Народној скупштини, итд. Истовремено на сваке две године, бираће се трећина чланова – темпорална персонална ротација.

Директор Регулатора „одлучује о правима, обавезама и одговорностима запослених у Регулатору, припрема и спроводи одлуке Савета и врши друге послове одређене законом и Статутом Регулатора.“ (чл. 24). Директора именује Савет, на основу јавног конкурса, на пет година и може поново бити именован још два пута. Директор је у радном односу у Регулатору. Он за свој рад одговара Савету, коме подноси извештаје о раду и финансијски извештај. „За директора се бира лице које, поред општих услова, има најмање десет година радног искуства у области из делокруга Регулатора“ (чл. 25).

3. 2. Нови је ЗЕМ променио листу **овлашћених предлагача** РЕМ-а. Према претходном ЗЕМ овлашћени предлагачи су били: Народна скупштина, Скупштина Аутономне покрајине Војводине и релевантне организације.

Међутим, према новом ЗЕМ та је листа измењена и проширена. Законодавна тела републике и АП Војводине губе могућност предлагања, а уместо њих то чине: Заштитник грађана, Повереник за заштиту равноправности, Повереник за информација од јавног значаја и заштиту

података о личности, и удружења новинара са преко 300 чланова (регистрована најмање три године). Тако: овлашћење и дужност да предлажу по два члана Савета имају следећи овлашћени предлагачи:

„1) Заштитник грађана, повереник за равноправност, повереник за заштиту информација од јавног значаја и заштиту података о личности;

2) универзитети акредитовани у Републици Србији;

3) удружења издавача електронских медија у Републици Србији чији чланови имају најмање 30 дозвола за пружање аудио и аудио-визуелних медијских услуга, а регистрована су најмање три године пре расписивања јавног позива;

4) удружења новинара у Републици Србији, од којих свако удружење има најмање 300 чланова са плаћеном чланарином, а регистрована су најмање три године пре расписивања јавног позива;

5) удружења филмских, сценских и драмских уметника и удружења композитора у Републици Србији, ако су регистрована најмање три године пре расписивања јавног позива;

6) удружења чији су циљеви остваривање слободе изражавања ако су регистрована најмање три године пре дана расписивања јавног позива а имају најмање три реализована пројекта у овој области у последње три године;

7) удружења чији су циљеви заштита деце, ако су регистрована најмање три године пре дана расписивања јавног позива а имају најмање три реализована пројекта у овој области у последње три године;

8) национални савети националних мањина;

9) цркве и верске заједнице.“ (чл. 12).

3. 3. **Чланове савета РЕМ-а бира** Народна скупштина на предлог овлашћених предлагача (чл. 11), што није мењано. За избор потребно је да је за члана Савета гласала већина укупног броја народних посланика. У случају да ниједан од предложених кандидата не добије потребну већину гласова, поступак предлагања кандидата се понавља.

3. 4. Нови ЗЕМ је проширио **критеријуме за избор чланова Савета РЕМ-а**. По старом закону чланови се бирају из редова угледних стручњака из области, које су од значаја за послове из надлежности РЕМ-а, али без прецизирања година искуства. Нови ЗЕМ (2023) такође прописује да Савет има девет чланова али поштрава те критеријуме, тако што на постојеће критеријуме додаје: залагање за слободу изражавања, слободу медија, људска права, развој цивилног друштва, унапређење демократије, уставност и законитост, као и 10 година релевантног искуства.

Наиме, „Члан Савета може бити само лице које има углед у јавности, које се својим радом и активностима залагало за слободу изражавања, слободан проток информација, остваривање људских права, развој цивилног друштва, унапређење демократије, поштовање уставности и законитости. Члан Савета може бити само лице које има високо образовање на основним академским студијама у обиму од најмање 240 ЕСПБ, односно на основним студијама у

трајању од најмање четири године, које је држављанин Републике Србије и има пребивалиште на територији Републике Србије. Приликом предлагања и избора чланова Савета потребно је водити рачуна о принципу родне равноправности.“ (чл. 10).

ЗЕМ додатно прецизира и ко се може сматрати стручњацима из области које су од значаја за обављање послова из надлежности Регулатора, јер таксативно наводи да су то:

„1) лица у наставном или научноистраживачком звању која имају најмање десет година радног искуства у струци, на факултетима на којима се студира новинарство, комуникологија и медији, у областима и научним дисциплинама у вези са новинарством, комуникологијом и медијима, уколико студијски програми на тим факултетима постоје најмање 20 година;

2) новинари и уредници са најмање десет година искуства на пословима производње и уређивања садржаја или руковођења у електронским медијима, на радију и телевизији;

3) стручњаци који имају најмање десет година искуства у пословању електронских медија, или се баве медијским тржиштем и осталим пословима у области електронских медија у стручним домаћим и међународним организацијама, нарочито: правници, политиколози, комуниколози, социолози;

4) музички уметници, писци, продуценти, драмски и аудивизуелни уметници који имају најмање десет година искуства у раду на програмима електронских медија;

5) истраживачи медија који се најмање десет година баве истраживањем медија на универзитетима, институтима и другим стручним организацијама или организацијама цивилног друштва.“ (чл. 10. ст. 3).

3. 5. Нови ЗЕМ допунски регулише и **неспојивост са чланством у Савету**, тако што проширује листу лица која не могу бити чланови РЕМ-а. По претходном закону то су били: јавни функционер (лице које обавља јавну функцију у Републици Србији, аутономној покрајини, односно јединици локалне самоуправе) или функционер у политичкој странци.

Нови ЗЕМ на постојећу листу додаје и власника медија или продукције, извршиоца кривичног дела са казном затвора од најмање 6 месеци, лице које је кршило етички кодекс и које може штетити угледу РЕМ-а, односно:

„3) лице које је власник или власник удела пружаоца медијских услуга, акционар, члан органа управљања и других органа, запослен, лице под уговором или лице које има интерес у правним лицима која се баве делатношћу производње, дистрибуције или емитовања радио и телевизијског програма или са њима повезаним делатностима;

4) лице које је правноснажно осуђено за кривично дело на безусловну казну затвора од најмање шест месеци;

5) лице коме је од стране одговарајућих органа новинарских и медијских организација из чл. 12. тач. 4) и 5) овог закона, изречена санкција због непрофесионалног и неетичког понашања у обављању новинарске делатности;

б) лице које својим деловањем и понашањем доводи у питање углед Регулатора и његову самосталност и независност.“ (чл. 15. ЗЕМ).

3. 6. **Трајање мандата** чланова Савета је скраћен. Према претходном закону мандат је износио пет година и постојала је могућност реизбора. Нови ЗЕМ прописује да се члан Савета бира се на период од шест година и не може бити поново биран (чл. 17). Подсећамо да је и за време РРА (Регулаторна радиодифузна агенција) мандат такође износио шест година.

3. 7. Нови ЗЕМ додатно рестриктивно регулише питање, тзв. **функционерске кампање**.⁹ Наиме, извештавање о догађајима који су у функцији изборне кампање је редовна медијска активност. Међутим, постоје одређена законска ограничења (чл. 62. ЗЕМ), која се односе на тзв. функционерску кампању. Тридесет дана пре дана одређеног за гласање (десет дана према предходном закону) „медији не могу извештавати о званичним јавним скуповима на којима се отварају инфраструктурни и други објекти (путеви, мостови, школе, болнице, фабрике и сл.), односно обележава почетак изградње таквих објеката ако на тим скуповима учествују јавни функционери који су кандидати за председника Републике, народне посланике, посланике у скупштини аутономне покрајине и одборнике у скупштини јединице локалне самоуправе.“ Према старом ЗЕМ време забране извештавања са скупова поводом отварања или почетка радова износило је десет дана пре избора.¹⁰

Чини се да се функционерска кампања овим само делимично ограничава јер то не спречава функционере да посете радове који и даље трају и да медији о томе известе. Друго, изборна кампања траје 45 до 60 дана. Треће, ово ограничење се односи само на лица која су кандидати за посланике и одборнике, а не и на јавне и државне функционере који нису изборни кандидати.

Према томе, ова забрана у ЗЕМ-у односи се само на неке јавне функционере, само на неке промотивне активности и то само у једном делу изборне кампање. Такође, ова забрана се односи на ТВ и радио станице али не и на онлајн медијске новине. Постоје схватања стручних удружења новинара да ни ЗЕМ нити било који медијски закон може да реши промотивне активности јавних функционера, већ да се то треба учинити Законом о спречавању корупције и др. Прописима, који уређују послове јавних функционера.

4. Закључак

Ново допуњено медијско законодавство из 2023. године јесте „трећи талас“ реформе медијског законодавства. Новинама ЗЈИМ је покушао да реши

⁹ Минић, З., Ненадић, Н., *Функционерска кампања као вид злоупотребе јавних ресурса*, Транспарентност – Србија, Београд, 2016/2017, стр. 16.

¹⁰ Вучковић, Ј., *Медији и Медијско право*, Ниш, 2024, стр. 362.

два кључна питања која се тичу: (су)финансирања медија и правног положаја новинара. Недостатак транспарентности кретања и трошења додељених средстава пружаоцима медијских услуга, покушава се решити увођењем јединственог информационог система, укључивањем Савета за штампу и његових надзорних активности над произвођачима медијских садржаја као једног од критеријума за доделу финансијских средстава али и успостављањем потпуније и доступније Евиденција произвођача медијских садржаја. Већа транспарентност и контрола у сфери јавних финансија је покушај да се пружаоци медијских услуга дисциплинују и натерају поштовању етичких и других медијских правила и стандарда. С друге стране, ЗЈИМ као специјални закон, радноправни положај новинара значајно чини стабилнијим што доприноси њиховој независности и личном и професионалном интегритету. Враћање могућности да се и држава врати на медијско тржиште је можда успостављање равнотеже произвођача медијских услуга на медијском тржишту а што није страна европској пракси.

Закон о електронским медијима се пре свега фокусирао на организацију РЕМ-а и професионализацију и независност персоналног састава Савета РЕМ-а. Организациона доградња РЕМ-а успостављањем позиције Директора као извршног органа, ствара неку врсту институционалног баланса или поделе власти, и то нормативне и извршне. С друге стране, увођењем додатних услова за чланство у Савету појачано је филтрирање и селекција чланства. У том циљу проширена је и листа неподобних (неспојивост функције) за функцију члана Савета, чији је мандат „скраћен“ укидањем могућности реизбора. Најзад, институт „функционерске кампање“ је значајно унапређен и то са мером. Потпуно укидање овог института косио би се са начелом слободе јавног информисања.

*Jelena Vučković, Ph.D., Full-time Professor
Faculty of Law, University of Kragujevac*

HAVE THE NEW MEDIA LAWS IN SERBIA CHANGED THE CONDITIONS PROVISION OF MEDIA SERVICES

Summary

In her work, the author starts from the changes that were made in the media legislation of the Republic of Serbia in October 2023, which were made through two laws, namely: the Law on Public Information and Media and the Law on Electronic

Media. Novelties in the Law on Public Information and Media improve the employment status of journalists and increase transparency in spending public funds. The Law on Electronic Media introduces changes in the future composition and functioning of REM and limits the so-called electronic media. the official election campaign. The author wants to examine how these changes have affected the change in the conditions for the functioning of media entities from the aspect of providing media services.

Key words: *Law on Public Information and Media, Law on Electronic Media, Media Services, Regulatory Body for Electronic Media, Official campaign.*

Литература

- Вучковић, Ј., *Медији и Медијско право*, Ниш, 2024.
Димитријевић, П., Вучковић, Ј., *Анализа медијског законодавства у Републици Србији* (ел. чланак), Фондација Центар за јавно право, Сарајево, 2018.
Закон о јавном информисању и медијима, Сл. гласник РС, бр. 92/ 23.
Закон о електронским медијима, Сл. гласник РС, бр. 92/ 23.
Минић, З., Ненадић, Н., *Функционерска кампања као вид злоупотребе јавних ресурса*, Транспарентност – Србија, Београд, 2016/2017.
Правилник о суфинансирању пројеката за остваривање јавног интереса у области јавног информисања, Сл. гласник РС, бр. 126/14.
Правилник о суфинансирању пројеката за остваривање јавног интереса у области јавног информисања, Сл. гласник РС, бр. 16/16.